

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Novák Gábor ügyvéd és felperes nevében (felperes címe) meghatalmazott házastárs által képviselt **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek** a Sárdy és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sárdy Ildikó ügyvéd ) által képviselt **"A" Kft. alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt 2007. március 6. napján kelt 9.P.20.239/2006/30. számú ítélete ellen az alperes által 32., 38., a felperes által 33., 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

### ÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 200.000.- /Kettőszázezer/ Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### INDOKOLÁS:

A megyei bíróság a megismételt eljárásban meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 2 millió Ft perköltséget. A pártfogó ügyvéd díját 7.200.- Ft +áfában állapította meg és kimondta, hogy a le nem rótt kereseti illetéket és a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Ítéletének indokolása szerint a peres felek között 1996. szeptember 23. napján együttműködési-üzemeltetési megállapodás jött létre az **"Helység"1...** úti üzemanyagtöltő-állomás vonatkozásában. A felek rögzítették, hogy az üzemanyagtöltő-állomáson az alperes nevében és javára folytatott összes tevékenység bevétele kizárólag az alperes bevételeit jelenti. A szerződésben kölcsönösen megállapították, hogy a felperesnek is tudomása van arról,

miszerint az alperes **"B"** Rt-t készpénz és bizonylatok továbbításával bízta meg. A felperes, mint üzemeltető köteles volt a tárgynapot megelőző napi bevételt teljes egészében átadás-átvételi bizonylat mellett átadni a **"B"** Rt. részére. Az alperes által meghatalmazott személy is jogosult volt a pénz- és bizonylatok átvételére. Megállapodtak a felek, hogy a felperes a bevételből bizonyos tételtől eltekintve - amely a beszerzésre vonatkozik - semmiféle kifizetést nem teljesíthet, és a bevételbe beszámítást sem végezhet, kivéve, ha az alperes ehhez előzetesen írásban hozzájárulását adta. Ugyanakkor a felperes az őt megillető kiadást nem volt jogosult beszámítani a bevételbe, azt az alperes banki átutalással egyenlítette ki.

A peres felek között 1997. július 1. napján ugyanilyen feltételekkel újabb üzemeltetési és együttműködési megállapodás jött létre az alperes tulajdonát képező **"Helység"2** ... úti üzemanyagtöltő-állomás vonatkozásában.

A felperes nem teljesítette maradéktalanul a szerződésben foglaltaknak megfelelően az elszámolásokat. 1998. június 24-én olyan megállapodást kötöttek, amelyben kölcsönösen kimunkálták az alperesnek a felperestől járó elszámolás összegét, és azokat az összegeket is, amelyeket a felperes ebbe a követelésbe jogszerűen beszámított. A felperest terhelő tartozás összegét 6.294.743.- Ft-ban határozták meg, ennek részletekben való megfizetésére vállalt kötelezettséget a felperes. A felperes ezt a megállapodást csak részben teljesítette, ezért az alperes 1998. október 14-én írásban felmondta az üzemeltetési- és együttműködési megállapodásokat, majd intézkedett az őt megillető követelés bírói úton történő érvényesítése iránt. A kibocsátott fizetési meghagyás 1999. március 19-én ellentmondás hiányában jogerőre emelkedett. A jogerős fizetési meghagyással szemben a felperes a Tatabányai Városi Bíróságon három alkalommal terjesztett elő perújítási kérelmet. Kérelmeit az eljáró bíróságok jogerősen elutasították.

Az alperes a felperes házastársával szemben 1998. október 26-án sikkasztás alapos gyanúja miatt feljelentést tett. A feljelentést 1998. december 17-én írásban kiegészítette. A nyomozás során, azok adatainak figyelembevételével, de külön feljelentés hiányában került sor a felperesnek gyanúsítottként történő kihallgatására. A vele közölt gyanúsítás alapján sikkasztást követett el.

A Tatabányai Városi Ügyészség vádiratot nyújtott be a Tatabányai Városi Bírósághoz a felperessel és a felperes házastársával szemben, mindkettőjüket folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettével vádolta.

A bírósági eljárás alatt az ügyész a vádat a felperessel szemben módosította, és bűnösségét különösen nagy kárt okozó hűtlen kezelés büntetében kérte megállapítani. A Tatabányai Városi Bíróság 8.B.973/1999/48. szám alatti

ítéletével a felperest az ellene emelt vád alól felmentette, míg házastársa bűnösségét jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetében megállapította, egy év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását három év próbaidőre felfüggesztette.

A felperes részben az üzemanyag-töltő-állomások üzemeltetésével kapcsolatos iratokat is tárolt a **"helység"2-i...** kúton lévő irodában. Az alperes mindkét töltőállomáson 1998. augusztus 31. napját követően vizsgálatot tartott. Ennek során megtiltotta, hogy a felperes - akinek jogviszonya egyébként 1998. augusztus 31-ével megszűnt - a töltőállomások irodáiba bejárhasson. A vizsgálatok során a tatabányai töltőállomás irodájából dobozokban elhelyezve, a felperes által ott tárolt valamennyi iratanyagot az irodán kívüli helyiségben tartották, ide mások is bejárhattak. Nem állapítható meg, hogy az iratok ezt követően ténylegesen hova kerültek, és e körben az sem, hogy azokat az alperes a felperesnek, vagy házastársának kiadta volna.

Az APEH Komárom-Esztergom Megyei Igazgatósága 1997. és 1998. évre vonatkozó adóbevallásával kapcsolatban eljárást folytatott le, majd a 2000. július 24-én kelt határozatával a felperest adóhiány címén 5.359.310.- Ft, adóbírság címén 2.679.655.- Ft, késedelmi pótlék címén 2.581.890.- Ft megfizetésére kötelezte. Az APEH Komárom-Esztergom Megyei Igazgatósága a 2006. október 17-én meghozott végzésével behajthatatlanság címén a felperes összesen 17.759.137.- Ft adótartozását törölte.

Az 1998. őszén megtartott vizsgálatok során az alperes ellenőrei pénzügyi hiányt állapítottak meg. A felperes házastársa jogviszonyának ekkor történt megszüntetésével az alperes által alkalmazott területi felelősök közölték a felperes, majd később a házastársa alkalmazottaival mindkét töltőállomáson azt, hogy pénzügyi hiány következett be, ezért az alkalmazottak jogviszonya ezt követően nem a **"C"** házaspárral, hanem az alperessel áll fenn.

A felperes a perbeli egyéni vállalkozása mellett édességkereskedéssel kapcsolatos tevékenységet is folytatott, erre a célra betéti társaságot hozott létre. A **"D"** Bt. belfelügye a felperes, kültagja pedig a felperes házastársa volt. Betéti társaság 1998. nyarától 1999. júniusáig működött, ezt követően felszámolásra került. A betéti társaság tevékenységi köre az édesség-nagykereskedelemből származó édességipari termékeknek a kiskereskedőkhöz való eljuttatása volt.

A megyei bíróság elsősorban az iratok tárolásával kapcsolatos felperesi keresetet vizsgálta. Álláspontja szerint a lefolytatott tanúbizonyítások alapján tényként állapítható meg, hogy a felperes az üzemeltetési szerződéssel

kapcsolatban keletkezett iratanyagát részben a **"helység"2-i...** kútnál tárolta. Ezen iratok a felperesnek kiadásra nem kerültek, azokat az alperes dobozokba elhelyezve, a lezárt irodából egy olyan helyiségbe tette át, amely bárki által megközelíthető volt.

Azt vizsgálta, hogy az alperes maradéktalanul eleget tett-e az ottmaradt és az adóvizsgálat szempontjából jelentőséggel bíró iratok kezelése során a Ptk.196.§. /1/ bekezdésében írt felelős őrzés szabályainak. Az őrzés kapcsán őt a bírói gyakorlat értelmében elvárható gondosság terheli, amelynek a megyei bíróság álláspontja szerint nem tett eleget, mivel az iratok átvételére a felperest nem hívta fel, ezen túlmenően azokat bárki számára nyitva álló helyiségben tartotta. Ebből eredően az alperes terhére a Ptk.339.§. /1/ bekezdésében írt jogellenesség fennáll.

Az APEH ...Megyei Igazgatóságától beszerzett iratokból azonban kétséget kizáróan megállapította, hogy a felperesre kiszabott adóhiány, adóbírság és adópótlék összegei a felperes által hiányosan szolgáltatott iratok ellenére pontosan meghatározható volt. Így az alperest terhelő jogellenes magatartás ellenére sem áll fenn az esetleges kár, és ezen magatartás között az ok-okozati összefüggés.

Ugyanakkor álláspontja szerint a felperesnek ezzel kapcsolatban kára sem keletkezett, hiszen az APEH Megyei Igazgatósága behajthatatlanság címén törölte a felperesnek az időközben 17.759.137.- Ft-ra emelkedett adótartozását.

Nem találta alaposnak a felperes azon álláspontját, hogy az adótartozás összege nem vagyoni kárként állapítható meg javára, mivel ezen okból eredően nem tudott hitelt felvenni és nem tudott egyéni vállalkozói engedélyt sem kérni. E körben a megyei bíróság álláspontja szerint a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget és hitelt érdemlően a fenti előadásait nem bizonyította.

A megyei bíróság alaptalannak találta a felperesnek a Ptk.78.§. /1/ és /2/ bekezdésére, valamint a Ptk.84.§. /1/ bekezdés e./ pontjára alapított kártérítési igényét is. A felperes e körben kérte megtéríteni a megszűnt édesség-nagykereskedéssel kapcsolatban általa állított 32.398.232.- Ft elmaradt hasznot is.

A jó hírnév sérelmével kapcsolatban megállapította, hogy az alperes alkalmazottai, akik a pénzügyi vizsgálatot végezték, a hiány tényét közölték a felperes, illetve később a felperes házastársa alkalmazottaival. Álláspontja szerint azonban a jó hírnév sérelme csak akkor valósul meg, ha az állított tény

valótlan, vagy való ugyan, de a valóságos tény hamis színben kerül feltüntetésre.

Az alperes alkalmazottai azzal az állításukkal, hogy mindkét kútnál hiányt tapasztaltak és ezt közölték, nem sértették meg a felperes jó hírnevét. A hiány állítása valós adat volt, hiszen emiatt ellene büntetőeljárás is indult, amely eljárásban a felperes házastársát elmarasztaló ítélet született.

Vizsgálta, hogy a felperes személyét érintő valótlan adat került-e közlésre az alperes vizsgálatot végző alkalmazottai részéről. A tanúk e körben állították, hogy a hiánnyal kapcsolatos adatközlés a felperesre is vonatkozott - általában úgy fogalmaztak, hogy ez a "C" házaspárral volt kapcsolatos. Ez az adatközlés azonban vele szemben sem jelent valótlan állítást, mivel a felek között 1998. június 2-án és június 24-én létrejött megállapodások az üzemeltetéssel kapcsolatban olyan elszámolást tükröznek, amelyek arra utalnak, hogy a felperes 1998. június 24-éig maga sem tudott pontosan elszámolni. Az a tény pedig, hogy a felperest bűncselekmény hiányában mentették fel, nem zárja ki kétséget kizáróan azt, hogy a pénzügyi hiányhoz vezető cselekmény a felperes személyét érintően egyáltalán nem áll fenn.

Álláspontja szerint így a felperes jó hírnevének megsértése nem állapítható meg, jó hírnév megsértésének hiányában sem vagyoni, sem nem vagyoni kárfelelőssége az alperesnek nem áll fenn.

Nem találta alaposnak a felperes további bizonyítás iránti indítványát az általa megjelölt tanúk meghallgatását, mivel erre vonatkozóan az eljárási adatok rendelkezésre álltak. Szükségtelennek ítélte az ingatlanforgalmi szakértői szakvélemény beszerzését is az elárverezett ingatlan értéke vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy a felperes keresetének a jogalapja hiányzik, így az összecszerűség bizonyítása szükségtelen.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását a Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján és a keresetének történő teljes helyt adást.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy a megyei bíróság ítélete a tények téves értékelésén alapul, ezért jogszabálysértő.

A jó hírnév megsértésével okozott nem vagyoni kár tekintetében téves az elsőfokú bíróság álláspontja. A Ptk.78.§. /2/ bekezdése értelmében a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Ennek

megfelelően a bírói gyakorlat szerint elsődleges követelmény, hogy az állítás a jó hírnév megsértésére alkalmas legyen, és csak másodlagos feltétel, hogy valótlan legyen, vagy valós tény hamis színben tüntessen fel.

A felperesi álláspont szerint az alperes részéről tényállítások hangzottak el a felperes vonatkozásában azzal, hogy az alperes felperes volt alkalmazottainak a büntetőeljárás lezárása előtt úgy nyilatkozott, a felperes által okozott hiány miatt került sor a szerződésbontásra. Utóbb ezen állítások igazolásra nem kerültek, mivel a felperest bűncselekmény hiányában felmentették.

Álláspontja szerint jogi szempontból súlyosan tévesek, és felperesre nézve hátrányosak az ítélet 12. oldal 1. bekezdésében rögzítettek. Megítélése szerint a valótlan tényállítás körébe tartoznak azok a tényállítások is, amelyek bármely okból nem bizonyíthatóak, ugyanígy azok is, amelyek bizonyítatlanok maradtak. Hangsúlyozta, hogy különbséget kell tenni a bűncselekmény hiányában, illetve a bizonyítottság hiányában történő felmentés esetén. A felperest bűncselekmény hiányára hivatkozással mentette fel a bíróság, így a személyiségi jogsértés álláspontja szerint megvalósult.

Téves a megyei bíróság azon álláspontja is, hogy az alperes indokoltan közölte a felperes volt dolgozóival a hiány fennállását, mivel a hivatkozott személyek jogviszonya megváltozása okáról az alperes a dolgozókat jogosan tájékoztatta. Álláspontja szerint az alperesnek - mint munkáltatónak - nincs tájékoztatási kötelezettsége a felperes volt dolgozói vonatkozásában, kizárólag az a munkáltató adhat tájékoztatást, aki a munkavállalóval a jogviszonyt megszünteti a munkaviszony megszüntetése indokolásának keretében.

Hivatkozott arra is, hogy az ítélet indokolása ellentmondásos, e körben kiemelte az ítéleti indokolás 11. oldal 4. bekezdését, valamint 5. bekezdését.

Hivatkozott arra is, hogy téves a megyei bíróság álláspontja az iratkezelés vonatkozásában is. Az, hogy az APEH rajta behajtatatlannak, illetve elévültnek ítélte meg az adóhiányát, nem jelenti azt, hogy kára nem állt volna be. Az elévülés ugyanis pusztán a követelés állami eszközökkel ki nem kényszeríthető voltát jelenti. Vitatta a megyei bíróságnak azt az álláspontját, hogy a hitel felvételét mi nem tette lehetővé, nem bizonyítható. Jóhiszeműen eljárva az igazolt adótartozás mellett nem is kezdeményezhetett sem hitelfelvételt, sem a vállalkozási tevékenység újrakezdését.

Tény, hogy az adótartozás létrejötte nem kizárólag alperes tevékenységének köszönhető, de az ellenbizonyítást nehezítette meg az adóhivatali eljárásban.

A felperes a megtartott fellebbezési tárgyaláson a fellebbezési kérelmét akként módosította, hogy másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokon eljáró bíróság új eljárásra való utasítását kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú eljárásban nem folyt le bizonyítás a kártérítés összecszerűsége kérdésében.

Az alperes kiegészített fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítélete indokolásának megváltoztatását és annak megállapítását, hogy nem helytálló, miszerint a tatabányai töltőállomáson felperesi iratok voltak, azok az üzemeltetési szerződéssel kapcsolatos felperesi iratok voltak, ezek vonatkozásában alperest a felelős őrzés kötelezettsége terhelte. Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy az elsőfokú bíróság következtetéseivel ellentétben nem nyert kétséget kizáró bizonyítást, miszerint a tatabányai töltőállomáson iratok voltak, azok az üzemeltetési szerződéssel, illetve az adóvizsgálat szempontjából jelentőséggel bíró iratok lettek volna, így bármilyen őrzési kötelezettsége lett volna az alperesnek.

Álláspontja szerint a bizonyítás e körben nem az alperesen, hanem a felperesen nyugszik, így a megyei bíróság helytelenül telepítette az alperesre a bizonyítási terhet.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy az általa meghivatkozott tanúk vallomásából kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a tatabányai töltőállomáson voltak-e egyáltalán iratok, és ha voltak, azok milyen iratok voltak. Az ítéleti tényállás megállapítása e körben a bizonyítékok egyoldalú, nem okszerű mérlegelése következtében hiányosan történt.

A megtartott fellebbezési tárgyaláson (Pf.4. jegyzőkönyv) bejelentette, hogy az alperes tekintetében név- és székhelyváltozás történt. **"A" .... Kft. "Helység"3 .**

Az ítéletábra rövid úton történő megkeresésére a Győr-Moson-Sopron Megyei Cégbíróság közölte, hogy 2007. június 1. napján névváltozás történt, az alperes neve: **"A" Kft. "Helység"3 .**

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság az 1.Pf.20.429/2006/18. sorszámú ítéletében **"E"** ellen sikkasztás büntette miatt indult büntetőügyben a Tatabányai Városi Bíróság 13.B.1440/2003/26. számú ítéletét annyiban változtatta meg, hogy mellőzte a vádlott kártérítés megfizetésére kötelezését és az ehhez kapcsolható rendelkezéseket. a felperes magánfél polgári jogi

igényét egyéb törvényes útra utasította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítélet tábla ezen eljárási adatokkal a megyei bíróság ítéletének tényállását egyben kiegészítette.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezését alaptalannak, míg az alperes fellebbezését megalapozottnak találta.

Az ítélet tábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megismételt eljárásban a megyei bíróság a Győri Ítélet tábla Pf.I.20.302/2005/3. sorszámú részítéletében előírt iránymutatásnak eleget tett-e.

Úgy ítélte meg, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, és a feltárt bizonyítékokat a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően okszerűen mérlegelve megalapozott tényállást állapított meg, és abból helyes jogi következtetést vont le az alábbi eltéréssel.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperes fellebbezési érvelését a Ptk.78.§. /2/ bekezdése körében. A Ptk.78.§. /2/ bekezdése szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyére vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy valós tényről hamis színben tüntet fel. A Ptk.78.§-ában nevesített jó hírnév sérelmét tehát a valótlan és egyben sértő tényállítás okozza. (BH.2001.469.)

A felperes fellebbezési érvelésével ellentétben elsődlegesen e körben azt kell vizsgálni, hogy valós, vagy valótlan tényállítás történt, ha pedig valótlan, akkor sértő-e. Önmagában a tényállítás, ha annak az érintett személyre vonatkozóan nincs sértő tartalma, a jó hírnevet akkor sem sérti, ha egyébként valótlan.

E körben a felperes, mint személyiségi jogsértő alperesi magatartásra arra hivatkozott, hogy az alperes a felperes volt alkalmazottainak a büntetőeljárás lezárása előtt úgy nyilatkozott, hogy a felperes által okozott hiány miatt került sor a szerződésbontásra. Ugyanakkor a büntetőeljárás során a felperest a büntetőbíróság bűncselekmény hiányában felmentette.

A felperes felmentésének ténye automatikusan nem jelenti azt, hogy a személyiségi jogsértés is fennáll. Kétségtelen, hogy az 1997. évi LXVI. törvény (Bszi.) 7.§-a szerint a bíróságnak az ügy érdekében hozott

határozata minden más szervre, így a bíróságokra is kötelező. Ez azt jelenti, hogy jelen polgári perben nem kerülhet sor a büntetőperben hozott jogerős döntés felülvizsgálatára.

A Pp.4.§-a szerinti szabályozás tükrében azonban a kártérítési per bírósága önállóan vizsgálja azt, hogy a felperes által a keresetlevelében konkrétan meghatározott alperesi magatartáshoz kapcsolódik-e kártérítési felelősség. Vizsgálni kell azt is, hogy a Ptk.339.§. /1/ bekezdésében meghatározott konjunktív törvényi feltételek fennállnak-e.

Egyébként a felperes által a keresetleveléhez becsatolt, a Tatabányai Városi Bíróság 8.P.973/1999/48. sorszámu, 2002. október 2. napján jogerőre emelkedett ítéletéből az állapítható meg, hogy a felperes - mint I.r. vádlott - felmentésére nem bűncselekmény hiányában, hanem bizonyítottság hiányában került sor.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a felperes személyiségi jogát nem sértette meg, amikor a „hiány” tényét közölte a felperes, illetve a felperes házastársa alkalmazottaival. A hiány ténye ugyanis nem volt valótlan tényállítás, mivel a peres felek között 1998. június 24-én olyan megállapodás jött létre, amelyben kölcsönösen kimunkálták az alperesnek a felperestől járó elszámolás összegét, és azokat az összegeket is, amelyeket a felperes ebbe a követelésbe jogszerűen beszámíthat. Ekként a felperest terhelő tartozás összege 6.294.743.- Ft volt. Ennek megfizetését pedig a felperes részletekben vállalta. Ezen kötelezettségének azonban a felperes csak kismértékben tett eleget, ezért az alperes a felperes jogviszonyát mindkét benzinkút üzemeltetése kapcsán 1998. augusztus 31. napjával megszüntette. Ezt követően pedig a Tatabányai Városi Bíróságon Gpk.50.488/1999. szám alatt fizetési meghagyás kibocsátását is kérte 5.147.700.- Ft és járulékai vonatkozásában. Ez a fizetési meghagyás 1999. március 19. napján - ellentmondás hiányában - jogerőre emelkedett.

Ezen túlmenően a felperes a "Helység"1 Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya előtt 780/1998. bü. számú nyomozati iratok 384. oldalán a gyanúsítottként történő meghallgatása során úgy nyilatkozott, „Elmondom, hogy a hiány meglétét én elismerem. Ez az összeg a csúsztatott feladásokból jött össze.”

Az ítéltábla az iratok tárolásával kapcsolatos alperesi fellebbezést megalapozottnak, míg a felperes ezzel kapcsolatos fellebbezését alaptalannak találta.

Az ítéltábla osztotta az alperes azon fellebbezési érvelését, hogy a Pp.164.§. /1/ bekezdése értelmében a bizonyítási kötelezettség e körben a felperest terhelte, tehát neki kellett kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy a **"helység"2-i...** kútnál konkrétan - tétel szerint megjelölve - milyen iratai maradtak. A megyei bíróság tehát tévesen telepítette az iratokkal kapcsolatos bizonyítás terhét az alperesre. Ugyanakkor a megyei bíróság ítéletében konkrétan nem is tudta megállapítani, hogy milyen iratok maradtak a helyszínen, hiszen azt rögzítette, hogy „a felperes az üzemeltetési szerződéssel kapcsolatban keletkezett iratanyagát részben - más iratok mellett - a **"helység"2-i...** kútnál tárolta.

A megyei bíróság által kihallgatott **"F"**, **"G"** és **"H"** tanúk vallomása alapján sem állapítható meg, hogy a felperes milyen iratokat tartott a **"helység"2-i...** kútnál. A tanúk csak általánosságban nyilatkoztak úgy, hogy dobozok voltak a folyosón és abban valószínűleg a felperesre vonatkozó iratok lehettek, de konkrétan a tartalommal kapcsolatban egyikük sem tudott tanúvallomást tenni. Így a megyei bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes a Ptk.196.§. /1/ bekezdésében előírt felelős őrzés szabályait az iratok vonatkozásában megsértette, és ezért a jogellenesség fennáll.

Ezen elsőfokú ítéleti megállapításnak azonban a per érdemére kihatása nincs, mivel a megyei bíróság egyébként helyes álláspontja szerint hiányzott a kár, illetve az ok-okozati összefüggés megléte is.

Az ítéltábla a fenti indokok alapján az alperes jogellenes magatartásának hiányát is megállapította arra hivatkozással, hogy a felperes a Pp.164.§. /1/ bekezdésén alapuló bizonyítási kötelezettségének e körben nem tett eleget.

Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperesnek az iratkezeléssel kapcsolatos azon fellebbezési érvelését, hogy az iratkezelés körében az ok-okozati összefüggés, valamint a kár is fennáll. Az ítéltábla az iratkezeléssel kapcsolatban az alperes jogellenes magatartását nem állapította meg, így a kártérítés további törvényi feltételeinek vizsgálata szükségtelen, mivel a Ptk.339.§. /1/ bekezdésén alapuló kártérítési feltételek konjunktívak, tehát együttesen kell fennállniuk. Bármelyik feltétel hiánya a kártérítés megállapíthatóságát kizárja.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítéltábla a Pp.78.§. /1/ bekezdése értelmében kötelezte a teljes egészében pervesztes felperest az alperes felmerült perköltségének

megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM sz. rendelet 3.§. /5/ bekezdése alapján bruttó 200.000.- Ft-ban állapította meg.

A felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM sz. rendelet 13.§. /1/ bekezdése és 14.§-a értelmében az állam viseli.

Győr, 2008.évi február hó 28.napján

**Dr. Ábrahám Éva sk.**  
a tanács elnöke

**Dr. Vass Mária sk.**  
előadó bíró

**Dr. Lezsák József sk.**  
bíró